

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci projednal ve veřejném zasedání konaném dne 30. ledna 2018 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Vladimíra Štefana a soudců JUDr. Jaroslava Zbožíňka a JUDr. Miloslava Stankuše odvolání **obžalovaného Ing. Pavla K.**, narozeného xxx v xxx, **a státního zástupce** proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28.4.2017, č.j. 37 T 8/2011-5040, a rozhodl

takto:

I. Z podnětu odvolání obžalovaného Ing. Pavla K. a státního zástupce se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 tr.ř. částečně zrušuje ve výroku o vině obžalovaného Ing. Pavla K. pod body 1) a 2) a ve výroku o trestu uloženém tomuto obžalovanému.

II. Za splnění podmínek § 259 odst. 3 tr.ř. se ohledně zrušené části rozhoduje tak, že

obžalovaný

Ing. Pavel K., rozený V., narozený xxx, osoba samostatně výdělečná činná, trvale bytem xxx,

je vinen, že

2)

po předchozí vzájemné dohodě s již pravomocně odsouzenými Lubomírem B., Zdeňkem Ř., Ing. Peterem P. a Jaroslavem T., v úmyslu podvodně vylákat úvěr od Raiffeisenbank, a.s., a takto sebe i další osoby neoprávněně na úkor Raiffeisenbank, a.s., obohatit, v březnu 2006 osobně kontaktoval osobu spolupracující s Raiffeisenbank, a.s., a poté s tímto spolupracovníkem opakovaně osobně jednal, kdy při těchto jednáních opakovaně předstíral, že společnost První seriozní, a.s., je společností podnikající v celé řadě oblastí, ekonomicky

prosperující a usilující o další podnikání a rozvoj, což se nezakládalo na pravdě, a požádal jej o zprostředkování úvěru u Raiffeisenbank, a.s., přičemž mu postupně poskytl vědomě nepravdivé informace týkající se společnosti První seriozní, a.s., které budily zdání, že se jedná o ekonomicky prosperující a pro banku bonitní společnost, zejména nepravdivé informace o aktivitách a předmětu podnikání společnosti, o struktuře pohledávek a závazků této společnosti, kdy tyto nepravdivé informace a podklady osoba spolupracující s Raiffeisenbank, a.s., v dobré víře použila ke zpracování nepravdivého podnikatelského záměru společnosti První seriozní, a.s., a tento záměr v dobré víře předložila společně s nepravdivými účetními výkazy bance Raiffeisenbank, a.s., a následně sjednal obchodní schůzky Lubomíra B., Ing. Petera P. a Zdeňka Ř. s pracovníky Raiffeisenbank, a.s., na nichž Lubomír B. požádal tuto banku o poskytnutí úvěru, který byl následně, mimo jiné díky podkladům předloženým obviněným Pavlem K., dne 21.6.2006 v Ostravě po uzavření úvěrové smlouvy č. 152912/2006/01, společnosti První seriozní, a.s., poskytnut, přičemž věděl, že tento úvěr nebude řádně vrácen a bude použit pro osobní potřeby obviněných, úvěr nebyl vrácen, a takto pomohl způsobit Raiffeisenbank, a.s., Olbrachtova 2006/9, Praha 4, škodu v celkové výši 15.000.000 Kč,

tedy

ad 2)

poskytl jinému pomoc k tomu, aby při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

tím spáchal

ad 2)

pomoc ke zločinu úvěrového podvodu dle § 24 odst. 1 písm. c) k § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr.zákoníku,

a odsuzuje se

za tento trestný čin a za zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr.zákoníku pod bodem 3), ohledně něhož zůstal napadený rozsudek nezměněn,

podle § 209 odst. 5 tr.zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr.zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pět) roků a 3 (tři) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr.zákoníku, ve znění zákona č. 58/2017 Sb., se obžalovaný pro účely výkonu tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Oproti tomu se obžalovaný Ing. Pavel K. podle § 226 písm. c) tr.ř. zprošťuje obžaloby pro skutek, že

1)

v průběhu roku 2005 a 2006, po předchozí vzájemné dohodě s již pravomocně odsouzenými Lubomírem B., Zdeňkem Ř., Ing. Peterem P. a Jaroslavem T., v úmyslu podvodně vylákat úvěr od České spořitelny, a.s., a sebe i další osoby neoprávněně na úkor České spořitelny, a.s., obohatit, se podílel na vytvoření zdání, že společnosti První seriozní, a.s., se sídlem Brno, Mezírka 1/775, IČ: 25840223, je normálně fungující a prosperující obchodní

společností, přestože tomu tak nebylo, a hlavním smyslem existence této společnosti bylo ve skutečnosti podvodně vylákat finanční prostředky od bank a leasingové společnosti, kdy zejména poskytoval ostatním shora uvedeným rady a pokyny k tomu, jakým způsobem jednat při podvodném vyřizování úvěrů u České spořitelny, a.s., dále jim na jejich dotazy a žádosti poskytoval potřebné nepravdivé informace o hospodaření společnosti První seriozní, a.s., které pak ostatní sdělovali pracovníkům České spořitelny, a.s., a

a)

opatřil nepravdivé informace a podklady o aktivitách a předmětu podnikání společnosti První seriozní, a.s., a o struktuře pohledávek a závazků této společnosti, o pohledávkách společnosti První seriozní, a.s., vůči společnostem OKD, Doprava, akciová společnost, OKD, a.s., Ferroslužby, s.r.o., a dalším, opatřil nepravdivé a padělané faktury k těmto pohledávkám, a tyto nepravdivé informace a podklady předal ostatním obviněným, kteří jich pak využili při samotném jednání o přidělení úvěrů, přičemž Česká spořitelna, a.s., zejména na základě těchto podkladů připojených k žádosti obviněného Lubomíra B. a obviněného Zdeňka Ř. o revolvingový úvěr ve výši 20.000.000 Kč a dalších nepravdivých informací, uzavřela dne 3.8.2005 v Brně se společností První seriozní, a.s., smlouvu o úvěru č. 2325/05/LCD a téhož dne této společnosti poskytla úvěr ve výši 16.100.000 Kč, přičemž věděl, že poskytnutý úvěr nebude vrácen, vrácen nebyl, a takto pomohl způsobit České spořitelně, a.s., Praha 4, Olbrachtova 1929/62, IČ: 45244782, škodu ve výši 16.100.000 Kč,

b)

opatřil nepravdivé informace a podklady o aktivitách a předmětu podnikání společnosti První seriozní, a.s., a o struktuře pohledávek a závazků této společnosti, o pohledávkách společnosti První seriozní, a.s., vůči společnostem OKD, Doprava, akciová společnost, OKD, a.s., Ferroslužby, s.r.o., a dalším, opatřil nepravdivé a padělané faktury k těmto pohledávkám, a tyto nepravdivé informace a podklady předal ostatním obviněným, kteří jich pak využili při samotném jednání o přidělení úvěrů, přičemž Česká spořitelna, a.s., zejména na základě těchto podkladů připojených k žádosti obviněného Lubomíra B. o revolvingový úvěr ve výši 28.000.000 Kč a dalších nepravdivých informací, uzavřela dne 17.10.2005 v Brně se společností První seriozní, a.s., smlouvu o úvěru č. 3171/05/LCD a téhož dne poskytla této společnosti úvěr ve výši 28.000.000 Kč, přičemž věděl, že část z takto poskytnutého úvěru ve výši 11.900.000 Kč nebude vrácena, vrácena nebyla, a takto pomohl způsobit České spořitelně, a.s., Praha 4, Olbrachtova 1929/62, IČ: 45244782, škodu ve výši 11.900.000 Kč,

c)

opatřil nepravdivé informace a podklady o aktivitách a předmětu podnikání společnosti První seriozní, a.s., a o struktuře pohledávek a závazků této společnosti, o pohledávkách společnosti První seriozní, a.s., vůči společnostem Hanácká kyselka, s.r.o., TOWSON, s.r.o., a dalším, opatřil nepravdivé a padělané faktury k těmto pohledávkám, a tyto nepravdivé informace a podklady předal ostatním obviněným, kteří jich pak využili při samotném jednání o přidělení úvěrů, přičemž Česká spořitelna, a.s., zejména na základě těchto podkladů připojených k žádosti obviněného Lubomíra B. o navýšení revolvingového úvěru na částku ve výši 50.000.000 Kč a dalších nepravdivých informací, uzavřela dne 16.3.2006 v Brně se společností První seriozní, a.s., smlouvu o úvěru č. 693/06/LCD a dne 21.3.2006 poskytla společnosti První seriozní, a.s., úvěr ve výši 50.000.000 Kč, přičemž věděl, že část z takto poskytnutého úvěru ve výši 19.814.781,94 Kč nebude vrácena, vrácena nebyla, a takto pomohl způsobit České spořitelně, a.s., Praha 4, Olbrachtova 1929/62, IČ: 45244782, škodu ve výši 19.814.781,94 Kč,

v němž byla spatřována pomoc k trestnému činu úvěrového podvodu podle § 10 odst. 1 písm. c) k § 250b odst. 1, odst. 5 tr.zákona,

neboť nebylo prokázáno, že by tento skutek spáchal obžalovaný.

III. V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek nezměněn.

IV. Odvolání státního zástupce podané ohledně obžalovaných Zdeňka Ř., Radomíra P., Libora P. a Vladimíra G. se podle § 256 tr.ř. zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 28.4.2017, č.j. 37 T 8/2011-5040, byl obžalovaný Ing. Pavel K. uznán vinným v bodě 1) - 2) pomocí ke zločinu úvěrového podvodu dle § 24 odst. 1 písm. c), § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr.zákoníku a v bodě 3) zločinem podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr.zákoníku a obžalovaný Zdeněk Ř. v bodě 3) zločinem podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr.zákoníku, kterých se měli dopustit tím, že

obžalovaný Pavel K.

1)

v průběhu roku 2005 a 2006, po předchozí vzájemné dohodě s již pravomocně odsouzenými Lubomírem B., Zdeňkem Ř., Ing. Peterem P. a Jaroslavem T., v úmyslu podvodně vylákat úvěr od České spořitelny, a.s., a sebe i další osoby neoprávněně na úkor České spořitelny, a.s., obohatit, se podílel na vytvoření zdání, že společnosti První seriozní, a.s., se sídlem Brno, Mezírka 1/775, IČ: 25840223, je normálně fungující a prosperující obchodní společnost, přestože tomu tak nebylo, a hlavním smyslem existence této společnosti bylo ve skutečnosti podvodně vylákat finanční prostředky od bank a leasingové společnosti, kdy zejména poskytoval ostatním shora uvedeným rady a pokyny k tomu, jakým způsobem jednat při podvodném vyřizování úvěrů u České spořitelny, a.s., dále jim na jejich dotazy a žádosti poskytoval potřebné nepravdivé informace o hospodaření společnosti První seriozní, a.s., které pak ostatní sdělovali pracovníkům České spořitelny, a.s., a

a)

opatřil nepravdivé informace a podklady o aktivitách a předmětu podnikání společnosti První seriozní, a.s., a o struktuře pohledávek a závazků této společnosti, o pohledávkách společnosti První seriozní, a.s., vůči společností OKD, Doprava, akciová společnost, OKD, a.s., Ferroslužby, s.r.o., a dalším, opatřil nepravdivé a padělané faktury k těmto pohledávkám, a tyto nepravdivé informace a podklady předal ostatním obviněným, kteří jich pak využili při samotném jednání o přidělení úvěrů, přičemž Česká spořitelna, a.s., zejména na základě těchto podkladů připojených k žádosti Lubomíra B. a Zdeňka Ř. o revolvingový úvěr ve výši 20.000.000 Kč a dalších nepravdivých informací, uzavřela dne 3.8.2005 v Brně se společností První seriozní, a.s., smlouvu o úvěru č. 2325/05/LCD a téhož dne této společnosti poskytla úvěr ve výši 16.100.000 Kč, přičemž věděl, že poskytnutý úvěr nebude vrácen, vrácen nebyl, a takto pomohl způsobit České spořitelně, a.s., Praha 4, Olbrachtova 1929/62, IČ: 45244782, škodu ve výši 16.100.000 Kč,

b)

opatřil nepravdivé informace a podklady o aktivitách a předmětu podnikání společnosti První seriozní, a.s., a o struktuře pohledávek a závazků této společnosti, o pohledávkách společnosti První seriozní, a.s., vůči společnostem OKD, Doprava, akciová společnost, OKD, a.s., Ferroslužby, s.r.o., a dalším, opatřil nepravdivé a padělané faktury k těmto pohledávkám, a tyto nepravdivé informace a podklady předal ostatním obviněným, kteří jich pak využili při samotném jednání o přidělení úvěrů, přičemž Česká spořitelna, a.s., zejména na základě těchto podkladů připojených k žádosti Lubomíra B. o revolvingový úvěr ve výši 28.000.000 Kč a dalších nepravdivých informací, uzavřela dne 17.10.2005 v Brně se společností První seriózní, a.s., smlouvu o úvěru č. 3171/05/LCD a téhož dne poskytla této společnosti úvěr ve výši 28.000.000 Kč, přičemž věděl, že část z takto poskytnutého úvěru ve výši 11.900.000 Kč nebude vrácena, vrácena nebyla, a takto pomohl způsobit České spořitelně, a.s., Praha 4, Olbrachtova 1929/62, IČ: 45244782, škodu ve výši 11.900.000 Kč,

c)

opatřil nepravdivé informace a podklady o aktivitách a předmětu podnikání společnosti První seriozní, a.s., a o struktuře pohledávek a závazků této společnosti, o pohledávkách společnosti První seriozní, a.s., vůči společnostem Hanácká kyselka, s.r.o., TOWSON, s.r.o., a dalším, opatřil nepravdivé a padělané faktury k těmto pohledávkám, a tyto nepravdivé informace a podklady předal ostatním obviněným, kteří jich pak využili při samotném jednání o přidělení úvěrů, přičemž Česká spořitelna, a.s., zejména na základě těchto podkladů připojených k žádosti Lubomíra B. o navýšení revolvingového úvěru na částku ve výši 50.000.000 Kč a dalších nepravdivých informací, uzavřela dne 16.3.2006 v Brně se společností První seriózní, a.s., smlouvu o úvěru č. 693/06/LCD a dne 21.3.2006 poskytla společnosti První seriozní, a.s., úvěr ve výši 50.000.000 Kč, přičemž věděl, že část z takto poskytnutého úvěru ve výši 22.000.000 Kč nebude vrácena, z úvěru pak byla vyčerpána pouze částka 19.814.781,94 Kč, která vrácena nebyla, a takto pomohl způsobit České spořitelně, a.s., Praha 4, Olbrachtova 1929/62, IČ: 45244782, škodu ve výši 19.814.781,94 Kč,

2)

po předchozí vzájemné dohodě s již pravomocně odsouzenými Lubomírem B., Zdeňkem Ř., Ing. Peterem P. a Jaroslavem T., v úmyslu podvodně vylákat úvěr od Raiffeisenbank, a.s., a takto sebe i další osoby neoprávněně na úkor Raiffeisenbank, a.s., obohatit, v březnu 2006 osobně kontaktoval osobu spolupracující s Raiffeisenbank, a.s., a poté s tímto spolupracovníkem opakovaně osobně jednal, kdy při těchto jednáních opakovaně předstíral, že společnost První seriozní, a.s., je společností podnikající v celé řadě oblastí, ekonomicky prosperující a usilující o další podnikání a rozvoj, což se nezakládalo na pravdě, a požádal je o zprostředkování úvěru u Raiffeisenbank, a.s., přičemž mu postupně poskytl vědomě nepravdivé informace týkající se společnosti První seriozní, a.s., které budily zdání, že se jedná o ekonomicky prosperující a pro banku bonitní společnost, zejména nepravdivé informace o aktivitách a předmětu podnikání společnosti, o struktuře pohledávek a závazků této společnosti, kdy tyto nepravdivé informace a podklady osoba spolupracující s Raiffeisenbank, a.s., v dobré víře použila ke zpracování nepravdivého podnikatelského záměru společnosti První seriózní, a.s., a tento záměr v dobré víře předložila společně s nepravdivými účetními výkazy bance Raiffeisenbank, a.s., a následně sjednal obchodní schůzky Lubomíra B., Ing. Petera P. a Zdeňka Ř. s pracovníky Raiffeisenbank, a.s., na nichž Lubomír B. požádal tuto banku o poskytnutí úvěru, který byl následně, mimo jiné díky podkladům předloženým obviněným Pavlem K., dne 21.6.2006 v Ostravě po uzavření úvěrové smlouvy č. 152912/2006/01, společností První seriozní, a.s., poskytnut, přičemž věděl, že tento úvěr nebude řádně vrácen a bude použit pro osobní potřeby obviněných, úvěr nebyl vrácen, a takto

pomohl způsobit Raiffeisenbank, a.s., Olbrachtova 2006/9, Praha 4, škodu v celkové výši 15.000.000 Kč,

obžalovaní Ing. Pavel K. a Zdeněk Ř.

3)

po předchozí vzájemné dohodě s již pravomocně odsouzeným Lubomírem B., v úmyslu podvodně vylákat peníze od společnosti Oberbank Leasing, spol. s r.o., a takto se neoprávněně na úkor této společnosti obohatit, na základě pověření uděleného od Lubomíra B. jako předsedy představenstva společnosti První seriózní, a.s., a od Zdeňka Ř. jako jediného společníka společnosti První seriózní, a.s.,

obžalovaný Pavel K. ve druhé polovině roku 2005 a v první polovině roku 2006 osobně kontaktoval osobu spolupracující se společností Oberbank Leasing, spol. s r.o., a následně i pracovníky společnosti Oberbank Leasing, spol. s r.o., a poté s těmito opakovaně osobně jednal, kdy při těchto jednáních jim sdělil, že jedná za společnost První seriózní, a.s., že tato společnost má zájem o získání finančních prostředků k nákupu technologického zařízení a předstíral, že společnost První seriózní, a.s., je společností podnikající v celé řadě oblastí, ekonomicky prosperující a usilující o další podnikání a rozvoj, což se nezakládalo na pravdě, současně jim postupně poskytl v ústní i listinné podobě vědomě nepravdivé informace týkající se společnosti První seriózní, a.s., které budily zdání, že se jedná o ekonomicky prosperující a pro leasingovou společnost bonitní společnost, zejména nepravdivé informace o aktivitách, předmětu podnikání a podnikatelských záměrech společnosti, o obchodních partnerech této společnosti a o struktuře pohledávek a závazků této společnosti,

následně dne 30.1.2006 v Brně Lubomír B. podepsal písemnou žádost o uzavření leasingové smlouvy a dne 31.1.2006 ji předložil prostřednictvím obžalovaného Ing. Pavla K. společnosti Oberbank Leasing, spol. s r.o., kdy předmětem leasingu měl být lis PET preforem v hodnotě 22.610.000 Kč, přičemž v žádosti byly uvedeny nepravdivé údaje týkající se hospodaření a podnikatelských záměrů společnosti První seriózní, a.s.,

následně obžalovaný Pavel K. na jaře 2006 v Brně sjednal obchodní schůzku pracovníků společnosti Oberbank Leasing, spol. s r.o., s Lubomírem B. a obžalovaným Zdeňkem Ř., na níž byla projednána žádost společnosti První seriózní, a.s., o uzavření leasingové smlouvy, a na níž zúčastnění obvinění opět sdělovali nepravdivé informace o podnikatelských záměrech společnosti První seriózní, a.s.,

a na základě těchto jednání a nepravdivých a zkreslených informací ohledně hospodaření a podnikatelských záměrů společnosti První seriózní, a.s., uzavřela společnost Oberbank Leasing, spol. s r.o., jako kupující se společností AQUA-SAG Trading MORAVA, s.r.o., kupní smlouvu č. 60238 na lis PET preform HTF450X, výrobní číslo 030704500609-FX311, s příslušenstvím, za částku 22.610.000 Kč,

a současně Lubomír B. za společnost První seriózní, a.s., jako leasingový nájemce, podepsal dne 16.5.2006 v Brně se společností Oberbank Leasing, spol. s r.o., jako pronajímatelem, leasingovou smlouvu č. 60238 na předmětný lis, dále současně Lubomír B. a obžalovaný Zdeněk Ř. jako avalisti podepsali jako zajištění předmětného závazku blanko směnku ve prospěch společnosti Oberbank Leasing, spol. s r.o.,

na základě výše uvedeného pak společnost Oberbank Leasing, spol. s r.o., uhradila na bankovní účet dodavatele leasingu společnosti AQUA-SAG Trading MORAVA, s.r.o., dne 31.5.2006 částku 9.044.000 Kč a dne 14.6.2006 částku 9.044.000 Kč,

přičemž Lubomír B. i obžalovaní K. a Ř. jednali v úmyslu neplnit řádně závazky vyplývající z leasingové smlouvy, s výjimkou první leasingové splátky ve výši 351.566,66 Kč již žádné další leasingové splátky neuhradili, a v úmyslu předmět leasingu leasingové společnosti nevrátit a zastrít skutečný stav věci, Lubomír B. a obžalovaný Pavel K. předmět leasingu bez vědomí společnosti Oberbank Leasing, spol. s r.o., přemístili do obce Kupařovice a předstírali údajné odcizení předmětu leasingu, čímž způsobili společnosti Oberbank Leasing, spol. s r.o., Náměstí I.P.Pavlova 1789/5, Praha 2, IČ: 270 91 325, škodu ve výši nejméně 17.736.433,30 Kč.

Za to byl obžalovaný Ing. Pavel K. odsouzen podle § 209 odst. 5 tr.zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr.zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 let se zařazením podle § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku do věznice s ostrahou. U obžalovaného Zdeňka Ř. bylo podle § 44 tr.zákoníku upuštěno od uložení souhrnného trestu podle § 43 odst. 2 tr.zákoníku vzhledem k trestu uloženému rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 21.12.2010, sp.zn. 39 T 8/2009, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6.9.2011, sp.zn. 2 To 37/2011, neboť trest uložený dřívějším rozsudkem je dostatečný.

Oproti tomu byli obžalovaní Radomír P., Libor P. a Vladimír G. podle § 226 písm. c) tr.ř. zproštěni

pro skutek pod bodem 11) obžaloby Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 23.7.2009, sp.zn. 1 KZV 14/2008, jehož se měli dopustit tím, že měli

po předchozí vzájemné dohodě (s obžalovanými Ing. Pavlem K. a Zdeňkem Ř. a s již pravomocně odsouzeným Lubomírem B.), v úmyslu podvodně vylákat peníze od společnosti Oberbank Leasing, s.r.o., a takto se neoprávněně na úkor této společnosti obohatit, na základě pověření uděleného od obviněného Lubomíra B. jako předsedy představenstva společnosti První seriózní, a.s., a od obviněného Zdeňka Ř. jako jediného společníka společnosti První seriózní, a.s., obv. Pavel K. ve druhé polovině roku 2005 a v první polovině roku 2006 osobně kontaktoval osobu spolupracující se společností Oberbank Leasing, s.r.o., a následně i pracovníky společnosti Oberbank Leasing, s.r.o., a poté s těmito opakovaně osobně jednal, kdy při těchto jednáních jim sdělil, že jedná za společnost První seriózní, a.s., že tato společnost má zájem o získání finančních prostředků k nákupu technologického zařízení a předstíral, že společnost První seriózní, a.s., je společností podnikající v celé řadě oblastí, ekonomicky prosperující a usilující o další podnikání a rozvoj, což se nezakládalo na pravdě, současně jim postupně poskytl v ústní i listinné podobě vědomě nepravdivé informace týkající se spol. První seriózní, a.s., které budily zdání, že se jedná o ekonomicky prosperující a pro leasingovou společnost bonitní společnost, zejm. nepravdivé informace o aktivitách, předmětu podnikání a podnikatelských záměrech společnosti, o obchodních partnerech této společnosti a o struktuře pohledávek a závazků této společnosti,

obv. Radomír P., jako jednatel společnosti EXELSIOR Karviná, s.r.o, v první polovině roku 2006 předstíral, že společnost EXELSIOR Karviná, s.r.o, je vlastníkem provozuschopného lisu PET preform HTX 450 konstruovaného k automatické produkci velkého množství PET preforem, jehož hodnota činí 22.610.000 Kč, ačkoli ve skutečnosti předmětný lis nebyl k takové výrobě PET preforem konstruován, nebyl takové výroby schopen a jeho hodnota činila cca

100.000 USD (tj. cca 2.196.300 Kč), zejména poskytl tyto nepravdivé informace pracovníkům společnosti Oberbank Leasing, s.r.o., a předal obv. Pavlu K. a obv. Lubomíru B. potřebné listiny, technickou dokumentaci i další informace nutné k jednání s pracovníky společnosti Oberbank Leasing, s.r.o., ohledně uzavření leasingové smlouvy a k uvedení těchto pracovníků v omyl,

dne 30.1.2006 v Brně obv. Lubomír B. podepsal písemnou žádost o uzavření leasingové smlouvy a dne 31.1.2006 ji předložil prostřednictvím obv. Ing. Pavla K. společnosti Oberbank Leasing, s.r.o., kdy předmětem leasingu měl být lis PET preforem v hodnotě 22.610.000 Kč, přičemž v žádosti byly uvedeny nepravdivé údaje týkající se hospodaření a podnikatelských záměrů společnosti První seriózní, a.s., i vlastností lisu, následně obviněný Pavel K. na jaře 2006 v Brně sjednal obchodní schůzku pracovníků společnosti Oberbank Leasing, s.r.o., s obv. Lubomírem B. a obv. Zdeňkem Ř., na níž byla projednána žádost společnosti První seriózní, a.s., o uzavření leasingové smlouvy, a na níž zúčastnění obvinění opět sdělovali nepravdivé informace o podnikatelských záměrech společnosti První seriózní, a.s.,

následně obv. Radomír P. společně s obv. Liborem P. dne 2.5.2006 vyhotovili a podepsali kupní smlouvu, kterou účelově převedli vlastnické právo k předmětnému lisu ze společnosti EXELSIOR Karviná, s.r.o., na společnost AQM, s.r.o., zastoupené obv. Liborem P., za částku 4 mil. Kč bez DPH, a obv. Libor P. společně s obv. Vladimírem G. vzápětí dne 4.5.2006 vyhotovili a podepsali kupní smlouvu, kterou účelově převedli vlastnické právo k předmětnému lisu na společnost AQUA-SAG Trading MORAVA, s.r.o., zastoupené obv. Vladimírem G., za částku 8 mil. Kč bez DPH, obv. Vladimír G. poté při jednáních s pracovníky společnosti Oberbank Leasing, s.r.o., pokračoval v předstírání, že předmětný lis PET preforem je určen k produkci velkého množství PET preforem a že jeho hodnota činí 22.610.000 Kč, kdy jim tyto nepravdivé informace opakovaně sdělil,

a na základě těchto jednání a nepravdivých a zkreslených informací ohledně hospodaření a podnikatelských záměrů společnosti První seriózní, a.s., a na základě nepravdivých a zkreslených informací ohledně vlastností a hodnoty lisu, dne 16.5.2006 v Brně podepsal obv. Vladimír G. za společnost AQUA-SAG Trading MORAVA, s.r.o., jako prodávající, kupní smlouvu č. 60238, kterou prodal společnosti Oberbank Leasing, s.r.o., jako kupujícímu, lis PET preform HTF450X, výr. číslo 030704500609-FX311, s příslušenstvím za částku 22.610.000 Kč,

a současně obv. Lubomír B. za společnost První seriózní, a.s., jako leasingový nájemce, podepsal dne 16.5.2006 v Brně se společností Oberbank Leasing, s.r.o., jako pronajímatelem, leasingovou smlouvu č. 60238 na předmětný lis a současně obv. Lubomír B. a obv. Zdeněk Ř. jako avalisti podepsali jako zajištění předmětného závazku blanko směnku ve prospěch společnosti Oberbank Leasing, s.r.o.,

na základě výše uvedeného pak společnost Oberbank Leasing, s.r.o., uhradila na bankovní účet dodavatele leasingu společnosti AQUA-SAG Trading MORAVA, s.r.o., dne 31.5.2006 částku 9.044.000 Kč a dne 14.6.2006 částku 9.044.000 Kč, kdy část z těchto částek ve výši nejméně 8.770.000 Kč obv. Vladimír G. ještě v červnu 2006 poukázal na bankovní účet společnosti AQM, s.r.o., a další částky v celkové výši 7.670.664 Kč obv. Vladimír G. poukázal ve prospěch svého účtu č. 201143091/0300,

přičemž dne 6.6.2006 zajistil obv. Radomír P. a obv. Libor P. pracovníky a dopravu pro převoz lisu do Karviné na ulici Rudé Armády, kde byl lis téhož dne pracovníci Oberbank Leasing,

s.r.o., za účasti obv. Lubomíra B. a Vladimíra G. a s pomocí pracovníků zajištěných obviněnými Radomírem P. a obv. Liborem P., předveden ve „zkušebním provozu“, kdy obvinění takto opětovně předstírali údajnou funkčnost a deklarované vlastnosti lisu,

přičemž všichni obvinění společnosti Oberbank Leasing, s.r.o., zatajili, že skutečná hodnota předmětu leasingu je několikanásobně nižší než cena uvedená v leasingové smlouvě, že předmětný lis není k deklarované výrobě PET preforem konstruován a že nebude k této výrobě využíván, kdy jednali v úmyslu neplnit řádně závazky vyplývající z leasingové smlouvy, s výjimkou první leasingové splátky ve výši 351.566,66 Kč již žádné další leasingové splátky neuhradili, a v úmyslu předmět leasingu leasingové společnosti nevrátit a zastřít skutečný stav věci, obv. Lubomír B. a obv. Pavel K. předmět leasingu bez vědomí spol. Oberbank Leasing, s.r.o., přemístili do obce Kupařovice a předstírali údajné odcizení předmětu leasingu, čímž způsobili společnosti Oberbank Leasing, s.r.o., Náměstí I.P.Pavlova 1789/5, Praha 2, IČ: 270 91 325, škodu ve výši nejméně 17.736.433,30 Kč,

čímž měli spáchat obžalovaní Radomír P., Libor P. a Vladimír G. trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 4 tr.zákona, spáchaný formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr.zákona, neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchali obžalovaní.

2. Proti tomuto rozsudku si podali odvolání obžalovaný Ing. Pavel K. a státní zástupce, oba ve lhůtě uvedené v § 248 odst. 1 tr.ř.
3. V odůvodnění odvolání obžalovaného Ing. Pavla K., které zpracoval jeho obhájce, se uvádí, že je zaměřeno proti všem výrokům týkajícím se tohoto odvolatele.
4. V první řadě se namítá, že napadený rozsudek ve svém odůvodnění neodpovídá požadavkům uvedeným v § 125 odst. 1 tr.ř. Není myslitelné, aby byl obžalovaný uznán vinným na základě živých výmyslů osob, které byly v přípravném řízení postaveny do procesního postavení „svědků“, ačkoliv z jejich výpovědi vyplývá, že s přihlédnutím k jejich funkčním a pracovním povinnostem se nemohlo jednat o nedbalostní zanedbání povinností, neboť bez jejich aktivního zapojení a iniciativy by nemohlo nikdy dojít k realizaci tak rozsáhlého podvodného následku ve formě škody desítek milionů korun. Soud I. stupně si účelově vybíral fakta zapadající do úvah o páčání trestné činnosti osobou obžalovaného. Dokonce je obžalovanému přisuzováno vůdcovské postavení, aniž by se soud zabýval tokem finančních prostředků v rámci jejich přerozdělování. Znovu bylo zdůrazněno, že byly proplaceny desítky milionů korun s „nýmandským prověřením“. Obžalovaný zdůraznil, že neznal spoluobžalovaného Ing. P. (správně P.), neznal ani Vladimíra L., Ing. Petra V., ani žádnou korporaci disponující nějakým strojem, do doby skutku neznal ani Ing. R. a Ivetu C. S Ing. J. sjednával toliko leasing na vozidlo značky Mercedes. Z České spořitelny obžalovaný neznal Ing. Ž., ani jeho spolupracovníky, ani žádného z vedlejších svědků. Soud podle mínění obhajoby v tomto směru jen „otrocky“ převzal skutková zjištění z předchozího rozhodnutí Krajského soudu v Brně, přičemž ignoroval časovou osu skutkového děje.
5. Zcela neuvěřitelně působí závěry o vůdcovském postavení obžalovaného, jenž jako stavební inženýr, zabývající se prodejem nemovitostí a jejich pronájmy, (trestnou činností) vymyslel a za pomoci aktérů skutkového děje dokázal najít korporaci, která ve svém hospodaření vykazuje vysoké obraty a zisk, avšak s latentním krachem, tedy s nutností se této společnosti zbavit s nastrčením bílých koní, které ovšem bylo nutno sehnat a dosadit do statutárního orgánu První seriozní. Kromě toho měl sehnat zavedenou korporaci s výrobou, repasem

vstřikovacích strojů, která měla nějaký „starý nefunkční krám kdesi na skladě“ a tento deklarovat jako bezvadný, dále měl zajistit falešné faktury a zdání obratu na účtu společnosti První seriozní, následně měl zmanipulovat Ing. R., že prosadil úvěr kdesi mimo sféru vlivu obžalovaného. Snad „telepaticky“ měl ovlivnit zaměstnance peněžních ústavů v několika fázích schvalování úvěrů. Podle přesvědčení obhajoby není ustálený skutkový stav opřen o uzavřený kruh přímých a nepřímých důkazů. V tomto směru nalézací soud nedostal pokynů z předchozího rozhodnutí odvolacího soudu.

6. Krajský soud svými závěry porušil právo na spravedlivý proces, neboť přistoupil na nepřijatelnou recepci původního rozsudku Krajského soudu v Brně.
7. Za hlavní článek řetězu, který byl krajským soudem profilován do bezvýznamnosti, je odvoláním považována osoba Ing. Petra V., přičemž krajský soud jeho výpověď důsledně nehodnotí ve vazbě na výpověď svědka Tomáše H. Právě osoba Ing. V. realizovala kontakt mezi svědkem L. a novými statutárními osobami v První seriozní, a.s. U těchto osob je možno vyslovit závěr, že se jednalo o tzv. bílé koně. Svědek L. pak ve své výpovědi pouze odváděl pozornost od své osoby, přičemž svou výpověď moderoval pouze pod tíhou výpovědi Ing. V. Právě jeho výpověď nasvědčuje tomu, že První seriozní byla ve ztrátě, a tedy vhodným kandidátem na realizaci nezákonného byznysu, než bude poslána do insolvence. Od odsouzených Ř., T. nebo B. nebylo možno očekávat, že by byli schopni vymyslet a realizovat trestnou činnost tohoto typu, což ukazuje na skutečnou roli „svědků“ L. a Ing. V. v projednávaných záležitostech, a to již od převodu První seriozní, a.s., na „bílé koně“. Soud I. stupně se přitom nezabýval zejména rolí Ing. V. s odpovídajícími dopady na postavení odvolatele.
8. Ve vztahu k nálezů stroje v areálu Kupařovice obžalovaný zdůrazňuje, že ve spise jsou založeny listiny o nájemním vztahu k dané nemovitosti s tím, že smluvní partner obdržel dálkový ovladač k otevírání vstupní brány za situace, kdy obžalovaný v Kupařovicích dlouhodobě nebyl. Právě Ing. V. je osobou, která zajišťovala převoz stroje do areálu v Kupařovicích.
9. Ve vztahu k bodu 1) rozsudku je napadán argument spočívající ve stejném modu operandi. Tento argument není podporován žádným dalším důkazem. Obžalovaný zdůrazňuje, že v ekonomických disciplínách není schopen oklamat žádného středoškolsky vzdělaného člověka, natož pak vysokoškolsky vzdělané ekonomy, jak se prezentují svědci Ing. R., Ing. H., Ing. Ž., Ing. J., K. a další. Nebylo prokázáno ani, že by obžalovaný prezentoval funkčnost leasingového stroje, jeho hodnotu, či že by měl v souvislosti s tím jakýkoliv finanční profit. Obžalovaný nebyl u žádné bankovní operace, ani žádnou finanční částku neobdržel, na rozdíl od provizí Ing. R. a jeho partnerky C.
10. Následně se odvolání vrací k propojení Ing. V. s převozem stroje z Karviné do Kupařovic a s tokem finančních prostředků směřovaných přes účet První seriozní, a.s., právě na tohoto svědka, popřípadě na Tomáše H. Také při zpracovávání podnikatelského záměru Ing. R. nemohl být obžalovaný jakkoliv užitečný. Právě Ing. R. pak obdržel smluvní odměnu ve výši 750.000 Kč. Zmíněný svědek svojí výpovědí odvrací pozornost od své vlastní osoby. Jako nevěrohodná je hodnocena i výpověď svědka T. a Ing. J., která uvolnila finanční prostředky při nesplnění elementárních povinností ověřit funkčnost a provozuschopnost leasingového stroje. Přístup soudu k její výpovědi je

hodnocen jako absurdní (v souvislosti s tím se obsáhle pojednává o povinnostech, které ve svém postavení zmíněná svědkyně měla).

11. Poté se pozornost odvolání obsáhle vrací k obecným záležitostem spočívajících v absenci obžalovaného při sjednávání úvěrů a v tom, že obžalovaný se s rozhodnými osobami prokazatelně neznal a s Ř. a spol. pouze sjednával nájem různých nemovitostí. Zdůrazňuje se vazba mezi První seriozní, a.s., se společnostmi OKD, Doprava a Ferroslužby, jímž společnost První seriozní, a.s., dodávala v době, kdy v ní figuroval svědek L., naftu. Zdůrazňují se také dluhy První seriozní, a.s., na spotřební dani. V jednání se Záruční a rozvojovou bankou obžalovaný taktéž nefiguroval. Nepřišel ani do styku s Ing. Ž. a svědkyní K. z České spořitelny. Znovu se opakuje, že neprezentoval funkčnost leasingovaného stroje. Na základě toho se dovozuje obsáhlé porušení práva na spravedlivý proces. Také uložený trest je hodnocen jako extrémní a zdůrazňuje se, že obžalovaný nezavinil v projednávání věci žádné průtahy. Podrobně se následně polemizuje s dovozením objektivní stránky trestné činnosti u obžalovaného. Volné uvážení při hodnocení důkazů nemůže být zcela absolutní, neboť musí respektovat ústavně zaručená základní práva. V souvislosti s tím se rozebírá judikatura Ústavního soudu. Ve věci měly být provedeny konfrontace svědků H. a V., H. a V. a dohledány finanční toky ohledně prostředků z leasingu a úvěru.
12. Závěrem bylo navrženo, aby vrchní soud podle § 258 odst. 1 písm. b) tr.ř. napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 tr.ř. věc vrátil krajskému soudu.
13. Těsně před veřejným zasedáním pak odůvodnění odvolání doplnil i obžalovaný Ing. Pavel K. sám, přičemž v doplňku v podstatě setrvává na argumentech uvedených v odůvodnění odvolání zpracovaném jeho obhájcem, přičemž opět obrací pozornost na svědky L. a Ing. V., na způsob převodu společnosti První seriozní na obžalovaného Ř., na svoji vlastní nezkušenost v ekonomických záležitostech i na závěr soudu I. stupně o shodném modu operandi. V souvislosti s posledně zmíněným argumentem zdůrazňuje, že dne 3.8.2005, kdy měla být sjednána smlouva mezi Českou spořitelnou a První seriozní, byl obžalovaný na dovolené. Rozsudek se nezabývá skutečností, že dne 16.3.2006 byl poskytnut úvěr 50.000.000 Kč, jako by to bylo 5 Kč, při známosti plnění závazků z minula, což nelze hodnotit jako nějakou nedbalost. Stejně tak jako v odůvodnění odvolání zpracovaném obhájcem se zdůrazňuje, že obžalovaný je stavebním inženýrem a že ve světle provedeného dokazování je výpověď svědkyně Ing. J. naprosto nevěrohodná, přičemž se vyslovuje názor, že na celé záležitosti musela být nějakou formou ekonomicky zainteresovaná. Obdobně se také zpochybňuje výpověď svědka Ing. R., který obžalovanému nabízel v minulosti svoje služby, protože to není tak, jak se tvrdí v napadeném rozsudku, že by byl naopak Ing. R. kontaktován obžalovaným. Zdůrazňuje se i jeho provize, ve světle které je třeba hodnotit jeho tvrzení o materiálech, které sloužily jako podklad pro zpracování podnikatelského záměru. Pozornost obžalovaného se pak zaměřuje opět na Ing. V., popřípadě na svědka H., ke kterým měly být odkloněny finanční prostředky získané v rámci trestné činnosti. Osoba Ing. V. je zcela klíčová od prodeje firmy První seriozní novým majitelům až po dobu odvozu lisu z Karviné do Kupařovic. Samotný obžalovaný se na protiprávním jednání První seriozní nijak nepodílel.
14. V odůvodnění odvolání státního zástupce se uvádí, že toto je podáváno proti výrokům o trestu v neprospěch obžalovaných Ing. Pavla K. a Zdeňka Ř.

a v neprospěch obžalovaných Radomíra P., Libora P. a Vladimíra G. do výroku o vině (tedy do výroku, jímž byli obžaloby zproštěni).

15. Pokud se týká výroku o trestu u obžalovaného Ing. Pavla K., pak se zdůrazňuje, že se jedná o majetkovou trestnou činnost s výsledně generovanou škodou ve výši nejméně 80.551.215,24 Kč. Odvolání se přitom zabývá argumenty užitými soudem I. stupně při ustálení druhu a výměry trestu, nicméně dovozuje se, že výsledný trest nepostihuje všechny okolnosti případu, neboť je nepřiměřeně mírný. Hledisko škody velkého rozsahu, jak má na mysli ustanovení § 138 odst. 1 tr.zákoníku, bylo u obou zločinů kladených obžalovanému Ing. K. za vinu překročeno vícenásobně. Sám obžalovaný se škodu nesnažil uhradit, přičemž pokud je argumentováno skončeným insolvenčním řízením, pak je zjevné, že konkurz na majetek obžalovaného byl zrušen, přičemž lze dovodit, že obžalovaný vlastní pravidelný zdroj obživy ze své podnikatelské činnosti. I pokud by se přistoupilo na závěr o nevymahatelnosti peněžitého trestu, bylo by na místě ukládat trest odnětí svobody mnohem přísnější, v horní polovině zákonné trestní sazby. Obžalovaný nebyl nevýznamným článkem celého „soukolí“ spoluobžalovaných. Z dokazování je zřejmé, že fakticky řídil a ovládal činnost oficiálních zástupců společnosti První seriozní, a.s. Pokud se týká prodlev v řízení, pak k delegaci věci ke Krajskému soudu v Ostravě došlo v důsledku námitek obžalovaných. Jisté prodloužení řízení před Krajským soudem v Ostravě pak bylo způsobeno pouze objektivními událostmi (zdravotní problémy původního předsedy senátu, déletrvající zapůjčení spisového materiálu ze strany Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu soudu).
16. Ve vztahu k obžalovanému Ř. se uvádí, že tento obžalovaný má pravidelný zdroj příjmů a je zavázán pouze k náhradě škody ve výši 15.000.000 Kč ve vztahu k poškozené Raiffeisenbank. Na trestné činnosti se vědomě a aktivně podílel s vědomím, že bude způsobena škoda přesahující 80,5 mil. Kč. I kdyby bylo uložení peněžitého trestu pro tohoto obžalovaného nepřiměřeně přísné, pak by bylo na místě zpřísnit alespoň trest odnětí svobody, a to minimálně o dva roky, s ohledem na délku páchání protiprávního jednání, četnost poškozených subjektů a celkovou výši způsobené škody.
17. Ve vztahu ke zprošťujícímu výroku se rekapituluje, že Ing. K. vystupoval ve vztahu ke spoluobžalovaným B. a Ř. jako osoba, která je v jistém smyslu řídila a ovládala jejich činnost jako oficiálních zástupců společnosti První seriozní, a.s. Obžalovaný Vladimír G. byl velmi blízkým spolupracovníkem a společníkem obžalovaného Libora P., který je bratrem spoluobžalovaného Radomíra P. Z dokazování vyplývá, že bratři P. vzdor svým tvrzením byli v běžném kontaktu a průběžně vypořádávali své obchodní podíly a majetek bez jakékoliv písemné dokumentace. Pro závěr, že činnost všech spoluobžalovaných spolu souvisela, je klíčová právě součinnost dvou „spojovacích článků“ mezi fakticky dvěma skupinami obžalovaných, jimiž byli Ing. Pavel K. a Vladimír G. Provozuschopnost uvedeného zařízení (předmětného lisu) byla nesporně konstatována až ve fázi, kdy byl stroj vrácen společnosti Exelsior, tedy fakticky až v době po vykonání vytýkaného jednání. Až v tomto okamžiku je na stroji provedena zkouška, která je úředně stvrzena přízvaným notářem. Krátce poté je stroj údajně prodán cizozemskému odběrateli. Jedná se ovšem o účelový fakt se snahou zamést veškeré stopy předchozího podvodného jednání ve vztahu ke společnosti Oberbank Leasing, spol. s r.o. Opatřené bankovní informace totiž nepotvrzují žádný příjem finanční částky od odběratele z Velké Británie. Uvedený prodej pak nebyl deklarován ani vůči správci daně. Tyto okolnosti dle obžaloby potvrzují, že k tvrzenému prodeji stroje nikdy nedošlo, tento byl před orgány činnými v trestním řízení cíleně ukryt tak, aby bylo vyloučeno jeho další znalecké zkoumání.

Státní zástupce tedy nadále setrvává na závěru, že částka 22.610.000 Kč je účelově navýšenou cenou předmětného stroje. V této souvislosti musí být vzato do úvahy, že v době převodu ze společnosti Exelsior na společnost AQM, s.r.o., se jednalo o částku 4.000.000 Kč bez DPH, přičemž stanovení této ceny z důvodu vypořádání bratrů P. není věrohodné. Ze smluv o bezúplatném převodu obchodního podílu ve společnostech Exelsior a AQM je zřejmé, že obchodní podíly bratrů P. v těchto společnostech byly mezi nimi převedeny zcela bezúplatně. K uvedenému vypořádání došlo fakticky v jeden okamžik bez poskytnutí další protihodnoty. K vypořádávanému majetku pak nebyla požizována žádná listinná dokumentace, proto se jedná o nevěrohodná tvrzení, ba dokonce účelově vytvořenou legendu, za účelem dovození legálnosti převodu stroje a poskytnutí alibi sourozencům P. v případě rozporu mezi jejich tvrzeními stran majetkového vypořádání. Následně byl stroj zobchodován v krátkém časovém sledu za opakovaně násobenou kupní cenu, což prokazuje fiktivnost a účelovost uvedeného řetězce „obchodních případů“ realizovaných toliko s cílem vylákat příslušné plnění od leasingové společnosti. Uvedený stroj neměl být nikdy ze strany společnosti První seriozní, a.s., k tvrzenému účelu využíván, když společnost neměla personální ani příslušné technické zázemí, neměla prostředky na rozjezd výroby, neměla odběratele a stroj nikdy k tvrzenému účelu nepoužila. Fingované odcizení a ukrytí v Kupařovicích není nutné ani opětovně zmiňovat. Postupné převody byly fiktivní, pečlivě provedené a neodůvodněné ani potřebami trhu ani investičními záměry obchodních společností. Všem obžalovaným tak muselo být známo, že se dopouštějí podvodného jednání.

18. Následně odvolání upozorňuje na překlep v datu narození obžalovaného Libora P. (xxx místo správného xxx).
19. Ze všech těchto důvodů bylo navrženo, aby vrchní soud ve vztahu k obžalovanému Ing. Pavlu K. podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr.ř. v napadeném rozsudku zrušil výrok o trestu a uložil tomuto obžalovanému nově dle § 209 odst. 5 tr.zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr.zákoníku, úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v horní polovině zákonné trestní sazby se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou, a také peněžitý trest ve výměře 500 denních sazeb ve výši 1.000 Kč s náhradním trestem odnětí svobody v trvání 2 let. Ohledně obžalovaného Zdeňka Ř. bylo navrženo, aby vrchní soud zrušil nezákonný výrok o trestu, a to taktéž dle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr.ř., a nově tomuto obžalovanému uložil dle § 209 odst. 5 tr.zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr.zákoníku, souhrnný trest odnětí svobody v horní polovině zákonné trestní sazby se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou, spojený s trestem zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech v trvání 6 let a s peněžitým trestem ve výměře 500 denních sazeb ve výši 1.000 Kč, spojený s náhradním trestem odnětí svobody v trvání 2 let. Ohledně zbylých obžalovaných bylo navrženo zrušení zprošťujícího výroku dle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr.ř. s tím, že dle § 259 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr.ř. bude věc vrácena Krajskému soudu v Ostravě k novému projednání a rozhodnutí.
20. V průběhu veřejného zasedání výše uvedené procesní strany na svých stanoviscích v zásadě setrvaly, obžalovaný Ing. Pavel K. pak nad rámec původních argumentů požadoval doplnění dokazování listinami, které měly osvědčit jeho pobyt v zahraničí ke dni 3.8.2005. Jiné důkazní návrhy ve veřejném zasedání nezazněly. Státní zástupce k odvolání obžalovaného Ing. Pavla K. uvedl, že námitka, že zástupci obou bank a leasingové společnosti neprověřovali některé skutečnosti, nemění nic na tom, že došlo ke spáchání trestného činu podvodu. Obhájci obžalovaných Zdeňka Ř., Radomíra P., Libora

P. a Vladimíra G. pak shodně odvolání státního zástupce označili za nedůvodné a jako takové je navrhli zamítnout. Obhájce obžalovaného Vladimíra G. se pak nad rámec řečeného zabýval úvahou, zda by z podnětu odvolání státního zástupce neměl vrchní soud řešit otázku zproštění všech obžalovaných uvedených ve zprošťující části napadeného rozsudku z příznivějšího důvodu, a to nikoliv dle § 226 písm. c) tr.ř., ale z důvodu uvedeného v § 226 písm. a) tr.ř.

21. Odvolací soud zjistil, že rozsudek byl napaden odvoláními, která z hlediska obsahových náležitostí vyhovují ustanovení § 249 odst. 1 tr.ř., přičemž byla podána v zákonné lhůtě k tomu oprávněnými osobami (§ 248 odst. 1 tr.ř. a § 246 odst. 1 písm. a/, písm. b/ tr.ř.). Z těchto důvodů také nebyly splněny podmínky k zamítnutí či odmítnutí odvolání dle § 253 odst. 1 či odst. 3 tr.ř.
22. Na základě toho Vrchní soud v Olomouci nařídil veřejné zasedání, v rámci něhož dle § 254 odst. 1, odst. 4 tr.ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroku té části napadeného rozsudku, která se týká obžalovaného Ing. Pavla K., zprošťujícího výroku týkajícího se obžalovaných Radomíra P., Libora P. a Vladimíra G. a výroku, jímž bylo ve vztahu k obžalovanému Zdeňku Ř. upuštěno od uložení souhrnného trestu, jakož i řízení této části napadeného rozsudku předcházející, a to z hlediska vytýkaných vad (dlužno dodat, že neshledal takové vady nevytýkané, které by měly vliv na správnost kteréhokoliv z přezkoumávaných výroků). Na základě tohoto postupu dospěl k závěru, že je třeba rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

I. Z procesního hlediska je třeba říci, že napadený rozsudek není prvním meritorním rozhodnutím, neboť ve věci již bylo rozhodnuto rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 21.12.2010, č.j. 39 T 8/2009-3712, který byl předmětem odvolacího řízení, v rámci něhož rozhodl Vrchní soud v Olomouci svým usnesením ze dne 6.9.2011, sp.zn. 2 To 37/2011, tak, že v podstatné části tento rozsudek potvrdil, popřípadě jej změnil v otázce trestů ve vztahu k původně spoluobžalovanému Lubomíru B. a obžalovanému Zdeňku Ř., přičemž v části, která je předmětem nyní napadeného rozsudku, věc vrátil soudu I. stupně dle § 259 odst. 1 tr.ř. Předtím, než došlo k pokračování v projednání věci před Krajským soudem v Brně, byl podán místopředsdou Krajského soudu v Brně návrh na odnětí věci Krajskému soudu v Brně a její přikázání jinému soudu téhož druhu a stupně v obvodu Vrchního soudu v Olomouci. Na tuto žádost reagoval Vrchní soud v Olomouci svým usnesením ze dne 29.11.2011, sp.zn. 1 Ntd 19/2011, jímž podle § 25 tr.ř. věc obžalovaných Ing. Pavla K. (bod 5/, 6/ a 11/ obžaloby), Zdeňka Ř. (bod 11/ obžaloby), Radomíra P. (bod 11/ obžaloby), Libora P. (bod 11/ obžaloby) a Vladimíra G. (bod 11/ obžaloby) odňal Krajskému soudu v Brně a přikázal Krajskému soudu v Ostravě. 9.12.2011 došel spis Krajskému soudu v Ostravě, který se v mezidobí několikrát snažil nařídit hlavní líčení (přičemž z různých důvodů nebyla hlavní líčení konána), popřípadě spis zapůjčil z různých důvodů Krajskému soudu v Brně, Ministerstvu spravedlnosti ČR nebo Nejvyššímu státnímu zastupitelství v Brně. Situace vyústila až do změny předsedy senátu v souladu se změnou rozvrhu práce Krajského soudu v Ostravě ze dne 30.9.2015 s účinností od 1.10.2015, kdy byl původní předseda senátu Mgr. Tomáš Tkačík nahrazen předsedkyní senátu Mgr. Alicí Erleovou, která referátem ze dne 6.1.2016 nařídila hlavní líčení na den 8.3.2016. Od té doby probíhaly úkony trestního řízení, včetně hlavních líčení, která vyústila ve vydání napadeného rozsudku.

23. V rámci této části řízení již nedošlo k situaci, že by bylo možno shledat podstatné procesní vady ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr.ř., které byly mimo jiné konstatovány ve shora

zmíněném usnesení Vrchního soudu v Olomouci, jakožto podklad pro částečné zrušení předchozího meritorního rozhodnutí. Žádná z procesních stran nakonec ani žádné procesní námitky neuplatnila.

24. Rozsudek sám pak je založen na dokazování, které bylo založeno na respektování ustanovení § 2 odst. 5 tr.ř., přičemž provedené důkazy byly hodnoceny, až na výjimky, o nichž bude pojednáno dále, v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr.ř., tedy na základě pečlivého uvážení všech okolností případu nejen jednotlivě, ale i v jejich souhrnu. Odůvodnění napadeného rozsudku pak většinou odpovídá požadavkům uvedeným v § 125 odst. 1 tr.ř., neboť je v něm podrobně vysvětleno, které skutečnosti vzal krajský soud za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Z odůvodnění je také patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou, i jakými úvahami se řídil při posuzování prokázaných skutečností podle příslušných ustanovení v otázce viny a trestu, jakož i náhrady škody. Z těchto důvodů je možno převážně na odůvodnění napadeného rozsudku odkázat s tím, že je na odvolacím soudu, aby se konkrétně vyjádřil k odvolacím námitkám rozvedeným v odůvodněních podaných odvolání.
25. V první řadě je ke skutkovým námitkám obžalovaného Ing. Pavla K. a státního zástupce třeba konstatovat, že dikce ustanovení § 259 odst. 3 tr.ř. zakládá vázanost odvolacího soudu skutkovými závěry soudu nalézacího, od kterých se může odchýlit pouze v případě, pokud provedl v odvolacím řízení některé pro skutkové zjištění podstatné důkazy znovu, anebo provedl důkazy, které v hlavním líčení provedeny nebyly. V této souvislosti je třeba konstatovat, že těžiště dokazování leží v řízení před soudem I. stupně, a pokud se odvolací soud se skutkovými zjištěními nalézacího soudu neztotožní, není oprávněn sám vytvářet skutkový stav a nahrazovat tak hlavní líčení, nýbrž může jen v odůvodnění svého rozhodnutí rozvést, proč jsou tato skutková zjištění vadná, v čem je třeba je doplnit, příp. k jakým důkazům ještě přihlídnout. Soudu I. stupně přitom nelze ve vztahu k důkazům provedeným v rámci hlavního líčení vytknout, že by se při jejich hodnocení ve vztahu k výroku o vině dopustil nějakých logických pochybení, že by k některým z nich nepřihlédl, že by některé vytrhával ze souvislosti apod., čímž se v praktické rovině, pokud neexistují důkazy další, které by byly způsobilé zvrátit skutkový stav dovozený v napadeném rozsudku, do značné míry uzavírá odvolacímu soudu cestu k tomu, aby skutkové závěry soudu I. stupně revidoval.
26. Ve vztahu k odvolacím námitkám obžalovaného Ing. Pavla K. je třeba konstatovat, že ve vztahu k němu je odůvodnění hodnotící činnosti nalézacího soudu na kvalitativně vyšší úrovni, než tomu bylo v případě rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21.12.2010, č.j. 39 T 8/2009-3712. Souhrnně řečeno, hodnotící činnosti nalézacího soudu ve vztahu k bodům 2) a 3) odsuzující části napadeného rozsudku nelze nic vytknout, zásadní potíže nastaly pouze v případě trestné činnosti popsané pod bodem 1) odsuzující části napadeného rozsudku.
27. Stran bodu 2) a 3) je třeba konstatovat, že zde je dostatek na sobě navzájem nezávislých důkazů, které přesvědčivě vypovídají o skutečné roli obžalovaného Ing. Pavla K. při páčání trestné činnosti spočívající v podvodném vylákání úvěru od Raiffeisenbank, a.s., i finančních prostředků představujících úhradu předmětu leasingu od společnosti Oberbank Leasing, s.r.o. (včetně odstranění předmětu leasingu) minimálně tak, jak je popsáno ve výrokové části napadeného rozsudku. Obhajoba obžalovaného Ing. Pavla K., vtělená do opravných prostředků, stojí na stanovisku nevěrohodnosti všech svědků, kteří

vypovídají o jeho roli v rámci páčání trestné činnosti s tím, že on sám ani s Raiffeisenbank, a.s., ani s Oberbank Leasing, spol. s r.o., v souvislosti s žádostí o úvěr, popřípadě s uzavřením leasingové smlouvy, nikdy nejednal, přičemž naznačuje, jaké bylo skutečné pozadí projednávané trestné činnosti, kde pozornost odvolacího soudu obrací na osoby svědků V., L., popřípadě spoluobžalovaného G. a dalších osob. V této souvislosti je třeba si ovšem povšimnout, že samotná procesní výpověď obžalovaného Ing. Pavla K. spočívá v pouhém popření účasti na příslušných jednáních a žádné informace o pozadí trestné činnosti neobsahuje. Jeho výpověď je v detailech v rozporu s jeho odvolacími námitkami, když například ohledně svědka Ing. R. tvrdil, že mu jeho jméno nic neříká, zatímco v odvolání tvrdí, že jej Ing. R. kontaktoval a že s ním jednal. Odvolací soud si je vědom toho, že pozadí trestné činnosti provedeným dokazováním nemuselo být zcela rozkryto a že role některých osob mohla spočívat v nějaké formě součinnosti na jejím páčání, nicméně samotná výpověď obžalovaného Ing. Pavla K. k objasnění pozadí trestné činnosti nepřispěla a jeho odvolací námitky pouze posilují určité podezření, které se ze spisového materiálu nabízí (zejména k osobě svědka Ing. V., popřípadě k osobám, které byly zproštěny obžaloby v rámci zprošťující části napadeného rozsudku). Tvzení, že se svědci z řad zaměstnanců Raiffeisenbank, a.s., a Oberbank Leasing, spol. s r.o., měli podílet na úmyslné trestné činnosti, jsou však ryze spekulativní a nejsou podporovány obsahem provedených důkazů.

28. Celou záležitost lze rekapitulovat tak, že z provedeného dokazování vyplývá v rozporu s výpovědí tohoto obžalovaného přesvědčivý závěr, že se obžalovaný zapojil jak do páčání trestné činnosti pod bodem 2) napadeného rozsudku, tak do trestné činnosti popsané pod bodem 3) napadeného rozsudku, což vyplývá z navzájem nezávislých okruhů provedených důkazů, jak je o tom pojednáno v odůvodnění napadeného rozsudku. K těmto okolnostem přistupuje již samo o sobě podezřelé uzavření smlouvy o podnájmu nebytových prostor využitých k uskladnění předmětu leasingu, a to na dobu od 1.10. do 30.11.2006. Nad rámec odůvodnění soudu I. stupně odvolací soud poznamenává, že si lze stěží představit, že by osoby stojící v pozadí trestné činnosti pro jednání s příslušnými společnostmi zvolily osobu, která není do skutečné podstaty jejich záměrů zasvěcena, neboť užití osoby do trestné činnosti nezasvěcené by podstatným způsobem zvyšovalo riziko nejen odhalení trestné činnosti, ale i zmaření samotného záměru získat finanční prostředky ještě před jeho realizací.
29. K námitkám tohoto odvolatele, ve kterých se naznačuje skutkový stav ve shodě s podanou obžalobou ve vztahu k obžalovaným Radomíru P., Liboru P. a Vladimíru G., je třeba konstatovat, že i při ustálení skutkového stavu v souladu s odvolacími námitkami státního zástupce by to na trestní odpovědnost Ing. Pavla K. nemělo žádný zásadní vliv.
30. Na druhé straně však musel odvolací soud dát za pravdu námitkám obžalovaného Ing. Pavla K. ve vztahu k bodu 1) odsuzující části napadeného rozsudku.
31. Hodnotící pasáž, vztahující se k této části napadeného rozsudku, je obsažena na jeho straně 68 – 69. Argumentuje se výpověďmi svědků Andrey K. a Mgr. Zdeňka B., výpovědí spoluobžalovaného Zdeňka R., záznamy o jednání na čl. 1213 a 1214 a výpovědí obžalovaného G., jakož i podpůrným závěrem o shodném modu operandi jako v případě bodu 2) a 3) odsuzující části napadeného rozsudku. Při bližším porovnání argumentů soudu I. stupně s obsahem spisového materiálu je však patrná nedůslednost soudu I. stupně při referování o tom, jaké skutečnosti z těchto důkazů vyplývají.

32. V první řadě soud I. stupně konstatuje, že z vyjádření obžalovaného Zdeňka Ř. má vyplývat skutečnost, že Ing. K. měl První seriozní pomáhat nejen s vyřízením leasingu na lis, ale i s vyřízením úvěru, ačkoliv ani z protokolu o výpovědi spoluobžalovaného Zdeňka Ř. na č.l. 171 – 179 taková skutečnost nevyplývá, a ani soud při referování o obsahu jeho výpovědi na straně 25 – 27 takovou skutečnost nekonstatuje. Výpověď obžalovaného G. pak sice obsahuje informace o jednání s Ing. K., ale jen v souvislosti s bodem 3) odsuzující části napadeného rozsudku. Ani soud I. stupně nehovoří o tom, že by obžalovaný G. měl být účasten nějakých jednání ohledně bodu 1) a 2) odsuzující části napadeného rozsudku. Zbylé důkazy, tedy výpovědi svědků K. a B. na straně jedné a záznamy o jednání na č.l. 1213, 1214 spisu, pak na sebe navazují a obsahují zmínky o obžalovaném Ing. Pavlu K. při jednáních ohledně nesplácených úvěrů pod bodem 1) napadeného rozsudku. Tyto zmínky spočívají v odkazech zástupců První seriozní, a.s., na osobu obžalovaného Ing. K. jako na toho, kdo má být osloven z hlediska vysvětlení okolností, které Česká spořitelna shledala nepravdivými. Z tohoto hlediska tedy je důležité si ujasnit, zda-li je těmto zmínkám o roli obžalovaného Ing. K. možno přisoudit ten význam, který jim přikládá soud I. stupně.
33. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že ve dnech 3.8.2006 (č.l. 1213) a 9.8.2006 (č.l. 1214) proběhla mezi zástupci České spořitelny a První seriozní, a.s., jednání o porušení úvěrové smlouvy uvedené v bodě 1) c) odsuzující části napadeného rozsudku, přičemž v prvním případě bylo zástupci banky konstatováno, že byl zjištěn případ neexistence zastavené pohledávky ve vztahu ke společnosti Hanácká kyselka, s.r.o., přičemž zástupce První seriozní uvedl, že musí zjištění nejdříve prověřit s osobou zodpovědnou za obchodní aktivity v oblasti prodeje PET lahví s tím, že se jedná o „pana Ing. K.“ s poznámkou, že jednání není přítomen. Při jednání ze dne 9.8.2006 pak zástupce První seriozní zopakoval, že žádá o čas na podání vysvětlení ze strany pana Ing. P. a „pana K.“. V textu je pak ještě zmínka, že zpracovatelka záznamu, svědkyně K., se snažila mimo jiné „pana K.“ kontaktovat telefonicky, ale bez výsledku. Na tyto záznamy pak navazují svědecké výpovědi daných osob podané v přípravném řízení dne 2.12.2008 v případě svědkyně K. a 3.12.2008 v případě svědka Mgr. B. (viz č.l. 1692 a 1701).
34. Přitom je nutné zohlednit, že argument založený na shodném modu operandi je již na první pohled problematický s ohledem na to, že popis skutkového děje v případě bodu 1) odsuzující části napadeného rozsudku informuje o v podstatě odchylné roli obžalovaného Ing. Pavla K., než jaká byla shledána v případě bodu 2) a 3) napadeného rozsudku, přičemž soud I. stupně nepředkládá žádný argument, podle něhož by z provedeného dokazování vyplývalo, že Ing. Pavel K. dalším pachatelům trestné činnosti udílel rady a pokyny k tomu, jakým způsobem jednat při vyřizování úvěrů a jakým způsobem opatřil nepravdivé informace a podklady o aktivitách a předmětu podnikání společnosti První seriozní, a.s. Při hodnocení shodného modu operandi nelze přehlédnout, že jednání obžalovaného Ing. Pavla K. při páčání skutku pod bodem 1) odsuzující části napadeného rozsudku mělo časově předcházet skutku pod bodem 2) odsuzující části napadeného rozsudku a z části předcházet i jednání pod bodem 3) napadeného rozsudku.
35. Toto jsou okolnosti, které nalézací soud podle přesvědčení odvolacího soudu opomněl vyhodnotit, přičemž odvolací soud musel s ohledem na značnou délku dosavadního řízení řešit otázku dalšího procesního postupu ohledně bodu 1) napadené části napadeného rozsudku. Naznal přitom, že význam záznamů o jednání ze dnů 3.8. a 9.8.2006 je zásadní a že jde o důkaz klíčový, který v krátké časové návaznosti na údajnou trestnou činnost

obžalovaného Ing. Pavla K. primárně řeší otázku možnosti jeho zapojení do jejího páčání, přičemž další stěžejní důkazy, tj. výpovědi svědků K. a B., byly opatřeny s delším časovým odstupem a mají na tento důkaz obsahovou návaznost, neboť právě při těchto jednáních se měli o roli Ing. Pavla K. dozvědět. Z předložených záznamů o jednání přitom vyplývá, že přímo o zapojení Ing. Pavla K. do trestné činnosti ve vztahu k České spořitelně nehovoří a že svědčí podpůrně pouze o skutečnosti, že obžalovaný Ing. Pavel K. byl zasvěcen do pozadí fungování První seriozní, a.s., a že mu tedy byla známa rozhodná fakta o tom, že je páčána trestná činnost ve vztahu k poškozeným Raiffeisenbank, a.s., a Oberbank Leasing, spol. s r.o. V důsledku toho odvolací soud záznamy o těchto jednáních v průběhu veřejného zasedání opětovně provedl jako listinné důkazy a opřel o ně závěr, že vrácení věci v tomto směru soudu I. stupně by bylo ryze formální, neboť výpovědi obžalovaného Ř. a obžalovaného G. neobsahují žádné hodnotitelné skutečnosti, výpovědi svědků K. a B. mají svůj kořen právě v těchto záznamech o jednáních a závěr o shodném modu operandi je ryze spekulativní. To vše za situace, kdy obžalovaný Ing. Pavel K. u veřejného zasedání předložil doklad o tom, že ke dni 3.8.2005, tzn. ke dni uzavření první úvěrové smlouvy, nebyl přítomen na území ČR.

36. Na základě výše řečeného odvolací soud sám rozhodl tak, že napadený rozsudek v bodech 1) a 2) odsuzující části napadeného rozsudku zrušil se závěrem, že není vyloučeno, že se skutek popsáný pod bodem 1) výroku napadeného rozsudku skutečně stal, ale byl spáchán jinou osobou, nikoliv však obžalovaným Ing. Pavlem K. Proto ohledně jednání pod bodem 1) odsuzující části napadeného rozsudku byl vysloven zprošťující výrok dle § 226 písm. c) tr.ř.; z výše uvedených důvodů týkajících se hodnocení skutkových okolností bodu 2) odsuzující části napadeného rozsudku musel být výrok o vině obžalovaného Ing. Pavla K. v tomto směru zopakován se závěrem, že se minimálně i nadále s ohledem na výši způsobené škody jedná o pomoc ke zločinu úvěrového podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr.zákoníku.
37. Pokud se týká právní kvalifikace jednání pod bodem 3) odsuzující části napadeného rozsudku ve vztahu k obžalovaným Ing. Pavlu K. a Zdeňku Ř., pak lze v plné míře odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku.
38. Ve vztahu k námitkám obžalovaného Ing. Pavla K. stran toho, že pracovníci poškozených společností porušili celou řadu interních předpisů, je třeba konstatovat, že na celou věc nemůže mít žádného zásadního vlivu, že k případnému porušení povinností vyplývajících z takových předpisů došlo. V souvislosti s tím je třeba si uvědomit, že pachatelé trestné činnosti, o jakou jde v této trestní věci, vždy počítají s jistou naivitou a důvěřivostí poškozených, popřípadě pracovníků právnických osob v případě, že se jedná o útok směřovaný proti právnické osobě, a této skutečnosti využívají. Nelze pak počítat s tím, že situace, kdy si poškozený, popřípadě příslušný pracovník poškozené právnické osoby, počíná při ověřování skutečností významných pro příslušný právní úkon nedbale, může vyústit v beztrestnost pachatele protiprávního jednání.
39. S ohledem na výše řečené pak bylo třeba u obžalovaného Ing. Pavla K. nutno zrušit výrok o trestu a nově o něm rozhodnout, přičemž zohlednit bylo třeba i námitky státního zástupce rozvedené v podaném odvolání.
40. Stran osobních poměrů je možno odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku, přičemž podstatným způsobem se okolnosti významné pro druh a výměru trestu změnilы v důsledku

výše zmíněného zprošťujícího výroku ohledně bodu 1) odsuzující části napadeného rozsudku. Nyní lze konstatovat, že napadený rozsudek byl potvrzen (formou nového vyslovení viny) ohledně pomoci ke zločinu úvěrového podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr.zákoníku, jímž byla způsobena celková škoda ve výši 15.000.000 Kč, a ohledně zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr.zákoníku s celkovou škodou přesahující 17.000.000 Kč, a to za situace, kdy obžalovaný je osobou, která dosud nebyla soudně trestána. Odvolání státního zástupce sice konstatuje vůdčí postavení obžalovaného Ing. Pavla K. při páčání trestné činnosti, což však neodpovídá skutkovému popisu jednání pod bodem 2) odsuzující části napadeného rozsudku, a také v případě bodu 3) odsuzující části napadeného rozsudku nelze vyvodit nějakou významně organizátorskou roli obžalovaného při páčání trestné činnosti. V této souvislosti je třeba si uvědomit, že i když mohou existovat nějaké neprocesní poznatky nasvědčující skutečné roli obžalovaného Ing. Pavla K. jako organizátora, pak je třeba se ovšem ve skutkových závěrech striktně držet toho, zda-li je toto podezření možno opřít o skutečný obsah provedených důkazů. Trest ukládaný obžalovanému Ing. Pavlu K. pak musí být proporcionální k trestům již dříve pravomocně uloženým dalším aktérům trestné činnosti posuzované v této trestní věci, přičemž z obsahu spisového materiálu vyplývá, že nejpřísnější tresty odnětí svobody byly uloženy původně spoluobžalovanému Lubomíru B. (trest odnětí svobody v trvání 7 roků a 3 měsíců) a spoluobžalovaným Zdeňku Ř. a Ing. Peteru P. (tresty odnětí svobody v trvání 7 let). Stěží tedy lze očekávat, že za dané skutkové situace by obžalovanému Ing. Pavlu K. bylo na místě uložit trest odnětí svobody přísnější než těmto spoluobžalovaným. Ryze teoreticky by byl za normálních okolností na místě trest odnětí svobody ve výměře kolem 6,5 let, pokud by ovšem nedošlo ke zprošťujícímu výroku stran bodu 1) odsuzující části napadeného rozsudku.

41. V současné době však je třeba vnímat nejen zprošťující výrok, ale v souladu se stávající právní úpravou i dobu, která uplynula od zahájení trestního stíhání, přičemž ve prospěch obžalovaného je třeba hodnotit, že ohledně něho byl předchozí rozsudek zrušen i z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. a) tr.ř., přičemž dobu od převzetí spisového materiálu Krajským soudem v Ostravě do nařízení prvního realizovaného hlavního líčení novou předsedkyní senátu je třeba i přes určité okolnosti objektivní povahy hodnotit jako neúměrně dlouhou. Soud I. stupně sice o délce řízení v odůvodnění napadeného rozsudku hovoří, nicméně tato úvaha má víceméně formální charakter a není jasné, jakým konkrétním způsobem tato skutečnost našla odraz ve výsledném výroku o trestu.
42. Na základě výše řečeného vrchní soud uzavírá, že za normálních okolností by bylo na místě ukládat obžalovanému Ing. Pavlu K. trest ve výměře kolem 6 let, nicméně s ohledem na závažnost zjištění ohledně průtahů v této trestní věci bylo na místě uložit trest výrazně blíže spodní hranice zákonné trestní sazby, tedy ve výsledku trest odnětí svobody v trvání 5 roků a 3 měsíců jako trest úhrnný, se zařazením obžalovaného pro jeho výkon do věznice s ostrahou, v souladu s nynějším zněním ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr.zákoníku ve znění zákona č. 58/2017 Sb.
43. Pokud státní zástupce v podaném odvolání požaduje uložení peněžitého trestu, pak je třeba říci, že svá tvrzení o současných poměrech obžalovaného nedokládá žádnými důkazy a z tohoto úhlu pohledu se tedy nic nezměnilo oproti situaci, kterou vymezuje soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku. Ve shodě s názorem soudu I. stupně tedy odvolací soud k uložení peněžitého trestu nepřikročil.

44. Ke zrušení napadeného rozsudku ve výroku o trestu u obžalovaného Ing. Pavla K. bylo v souladu s rozhodovací praxí přikročeno i z podnětu odvolání státního zástupce, byť tento příslušný výrok napadá v neprospěch obžalovaného.
45. Jestliže státní zástupce napadá výrok o upuštění od uložení souhrnného trestu u obžalovaného Zdeňka Ř., pak je třeba říci, že ve výsledných úvahách odvolacího soudu hrála významnou roli okolnost dosavadní délky řízení ve shodě s tím, co bylo řečeno u obžalovaného Ing. Pavla K., v důsledku čehož nebyly podmínky pro vyhovění odvolání státního zástupce, neboť takovým postupem by došlo k nezohlednění této skutečnosti při ukládání trestu. V této části bylo shledáno odvolání státního zástupce nedůvodné.
46. Na okraj je třeba konstatovat, že krajský soud náležitě v odůvodnění napadeného rozsudku vysvětlil i absenci výroku o náhradě škody.
47. Pokud státní zástupce svým odvoláním napadá i zprošťující výrok ve vztahu k obžalovaným Radomíru P., Liboru P. a Vladimíru G., pak z odůvodnění napadeného rozsudku vyplývá strukturovaně vyargumentovaný závěr, o němž krajský soud opírá svůj zprošťující výrok ve smyslu ustanovení § 226 písm. c) tr.ř. ve vztahu k těmto obžalovaným. Oproti důkazní situaci před soudem I. stupně nebyly nabídnuty žádné nové důkazy, které by umožnily otázku případné viny těchto obžalovaných znovu otevřít před soudem I. stupně, v důsledku čehož odvolací soud s ohledem na již výše řečené nemá prostor závěrům nalézacího soudu cokoliv vytknout. Stěží pak lze jako zásadní argument vnímat jednání související s údajným prodejem původního předmětu leasingu do zahraničí, neboť s ohledem na skutečnosti, ke kterým došlo v mezidobí, nelze dovodit příčinnou souvislost mezi původními údajnými záměry obžalovaných, kteří byli obžaloby zproštěni, a tímto jednáním. I když provedené dokazování vyvolává silné podezření, že zmínění obžalovaní sehráli v celé záležitosti roli popsanou v podané obžalobě, chybí zde uzavřený okruh nepřímých důkazů, které by převedly závěr o silném podezření do roviny praktické jistoty. Proto nezbylo, než výrok o zproštění výše uvedených obžalovaných dle § 226 písm. c) tr.ř. potvrdit s tím, že stran podrobné argumentace je možno odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku.
48. Jestliže obhájce obžalovaného Vladimíra G. nadnesl myšlenku, že správnější by bylo obžalované zprostit podle § 226 písm. a) tr.ř., pak je třeba zdůraznit, že zmíněného zprošťujícího důvodu lze užít pouze v případě, kdy nelze na základě výsledků provedeného dokazování bez rozumných a důvodných pochybností uzavřít, že se vůbec stal skutek uvedený v žalobním návrhu, tedy že se neuskutečnilo to, co se uvádí v popise skutku. Podle komentáře k trestnímu řádu a konstantní judikatury je tedy třeba závěru, že se nestalo to, co tvoří podstatu skutku. Z výsledků činnosti jak nalézacího soudu, tak soudu odvolacího, vyplývá, že k tomu, co tvoří podstatu skutku, došlo, i když v poněkud jiné formě. Okolnost, že nebyly prokázány některé skutečnosti tvořící podstatu spoluúčasti obžalovaných Radomíra P., Libora P. a Vladimíra G., na tomto závěru nic nemění, a proto bylo na místě ve vztahu k těmto obžalovaným použít zprošťující důvod dle § 226 písm. c) tr.ř.
49. K námitce státního zástupce, že datum narození obžalovaného Libora P. je ve výroku napadeného rozsudku uvedeno nesprávně, je třeba říci, že tato námitka je opřena o obsah spisového materiálu, a že tedy datum narození obžalovaného Libora P. bylo vyhlášeno nesprávně, nicméně jedná se o vadu ryze formální, neboť i s ohledem na další údaje o obžalovaném v napadeném rozsudku neexistuje nebezpečí záměny jeho osoby s osobou jinou, přičemž se ve vztahu k němu jedná o zprošťující rozsudek, který nemůže vyvolat

žádné následné potíže při jeho realizaci. Proto je tato vada pouze konstatována a nevede k nutnosti její nápravy formou zrušení napadeného rozsudku a nového vyslovení příslušného výroku.

50. Ze všech těchto důvodů nezbylo, než rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení je možno proti němu podat dovolání. Dovolání mohou podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni (v daném případě u Krajského soudu v Ostravě). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu, s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Olomouc 30. ledna 2018

JUDr. Vladimír Štefan v.r.
předseda senátu